

Р Е Ш Е Н И Е
№ 337
гр.Перник, 24 октомври 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на четвърти октомври през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И**., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 278/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от М.В.М. и С.С.Р.,*** против решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 960, с което им е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището им, засегнато от природно бедствие. Излагат се доводи, че акта не съответства на целта на закона и отпуснатото обезщетение е в занижен размер. С жалбата се иска да се постанови решение, с което МКВП при МС да преведе пълния размер на средствата, посочен от експертна комисия и възлизащ на 4022лева. Процесуалният пълномощник на жалбоподателите поддържа жалбата и иска отпускане на цялата сума по оценката. Излага доводи, че неправилно е направено овехтяване на сградата с оглед въвеждането ѝ в експлоатация на по късен етап, както и че комисията била приела правила, които не съответствали на ПОД на МКВП при МС. Позовава се на три изготвени конструктивни становища с различни количествено стойностни изражения. Пледира и за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник пледира, за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска изменението му. Срокът за обжалване е започнал да тече от датата на получаване на писмо с изх. № 12/Д-3914-1 от 22.02.2013г., приложено по делото ведно с извадка от списък удостоверяващ връчването му. Отделно от това в самия акт няма

указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК и се констатира, че пак жалбата е в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява волеизявление да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционният съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт състава приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 12/Д-3914 от 02.06.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателите са поискали да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището им. Към молбата си са приложили приложил копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларации, че жилището им е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е привел в сила плана за защита при бедствия и е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани видът и характерът на вредите. Комисията е дала заключение, че по сградата има повреди и има съмнения за

устойчивостта ѝ. Разпоредила е сградата да се укрепи по конструктивен проект и да се извърши неотложен възстановителен ремонт на конкретно описани в заключението ѝ проблемни участъци. За извършване на описаните строително-ремонтни дейности експертите са направили количествено-стойностната сметка, която е в размер на 4022 лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2. За нанесени вреди на конструкцията на сградата е прието принципно решение да се предоставя помощ в размер на 70 на сто от оценката на вредите без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата. Докладът в този му вид е приет от МКВП при МС.

С решение № 1 от 11.02.2013г., от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 960, МКВП при МС е предоставила възстановителна помощ в размер на 2694 лева за подпомагане възстановяване на жилището на жалбоподателите, засегнато от природно бедствие.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Актът, е в писмена форма и има необходимото съдържание посочено в чл. 30 от ПОД на МКВП при МС. За да се произнесе по искането, с което е сезиран, органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е

придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. То следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и се е дължало произнасяне по него. Изготвените в хода на административното производство доказателства имат сила и пред съда и същите като неоспорени от страните се ценят в цялост. Въз основа на тях се приема, че жалбоподателите е правоимащи лица, на които се дължи помощ за възстановяване на единственото им жилище и дължимата помощ е определена в размер до 70% от оценката на експерт оценителите без в нея да се включват довършителни работи. Това принципно решение на комисията, залегнало в представения по делото доклад и прието от ответника в редовното заседание на 11.02.2013г. е изцяло в нейната компетентност и не е основание да се счете, че е незаконосъобразно.

В административното производство за предоставяне възстановителна помощ административния орган следва да се съобразява със законоустановените принципи и да действа прозрачно, бързо, последователно и предвидимо. Не подлежи на доказване и е безспорно в случая, че населението на цялата община Перник и всички държавни институции се изправиха пред природно бедствие, което нанесе много поражения върху сградния фонд и на общината и на физическите лица и като цяло държавата се окажа изненадана/неподготвена и действаща бавно. За предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия в Закона за държавния бюджет за 2013г. са предвидени 70 мил. лева. Тъй като става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВП при МС следва стриктно, прецизно и при равни условия да се произнася. В случая, след като ответника е приел, че молителят е пострадало лице от природно бедствие, а това се установява й от представените писмени доказателства, е отпуснал помощ в размер до 70 на сто от оценката на вредите, съгласно представения по делото и приет доклад. Налага се убеждението, че в казуса е спазен приетия праг от 70% за подпомагане, с оглед оценката на експерт оценителите, а отделно от това няма изрично искане за изменение на решението до този размер. Доказателствената тежест в случая е за ответника по жалбата, който успя да докаже, че определения размер на помощта за възстановяване е 70% от оценката на експерт оценителите без в нея да се включват довършителни работи, поради което оспорването като недоказано ще следва да се отхвърли.

Също така следва да се отбележи, че в случая става въпрос за помощ от държавния бюджет и задължението на държавата е да предостави помощ, да подпомогне пострадалото лице чрез строителни материали, чрез извършване на строителни услуги или да предостави средства, с които да се възстановят част от щетите по засегнатия имот, но не и да го обезщети напълно за нанесените му действителни вреди, тъй като тя не действа като

застрахователно дружество, нито в условията на чл. 36 от правилника. При това положение се налага извода, че актът съответства и на целта на закона, а именно да се подпомогнат физическите лица, които са засегнати от бедствие, което в случая е сторено.

В хода на съдебното производство от страна на пълномощника на жалбоподателите по делото са ангажирани писмени доказателства, от които е видно годината на изграждане на въпросната жилищна сграда и свързването на същата към водоснабдителната и канализационна система на града. Със същите се цели да се докаже, че неправилно е определен процента на овехтяване на въпросната сграда и оценката се явява в занижен размер. Тези доказателства в случая не се ценят защото видно от количествено-стойностната сметка дала основание на органа да се произнесе в същата няма приложен процент на овехтяване и като общо стойността на строително-ремонтните работи по жилищната сграда е посочена сумата от 4022лева без овехтяване. Именно по искането за предоставяне на тази сума се е произнесъл и административния орган.

На следващо място не се споделят съжденията на пълномощника, че представения и приет от МКВП при МС с решението от 11.02.2013г. доклад, с които са взети управленски решения е неотносим към предмета на спора. Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл.2, ал.5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013 г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От така установените факти се налага извод, че при постановяването на акта, органът е имал необходимия кворум по чл.6, ал.1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да постановява решения, поради което не е налице основание да се приеме, че решението му в тази част е незаконосъобразно.

Следващия довод, които се изтъква е, че за пострадалия имот са минали три комисии, които са дали различни количествено стойностни сметки. Настоящия състав приема, че в случая органа е бил сезиран единствено с оценка на стойност 4022лв. и по нея се е произнесъл. По отношение на другите оценки представени по делото не са ангажирани доказателства, че е постановен акт, които да подлежи на разглеждане в настоящето производство.

С оглед изложеното настоящия състав приема, че атакувания акт е издаден в предписаната от закона форма, постановен е от компетентния орган, действащ като административен орган, при спазване на разписаните в ПОД на МКВП при МС административно производствени правила и при съобразяване с материално правните разпоредби, както и е съобразен с целта на закона. При това положение оспорването срещу решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 960 ще да се отхвърли като неоснователно.

При този изход на спора не се присъждат разноси в полза на жалбоподателя.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Отхвърля оспорването на М.В.М.*** и С.С.Р.,*** против решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 960, с което им е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището им, засегнато от природно бедствие.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия:/п/